

Hjælp hjemme, saa vidt det lader sig gøre. Jeg skal anbefale Lovforslaget til at gaa igennem uden Udvalg, men skulde det høje Ting alligevel ville nedsette Udvalg, vil jeg som sagt ikke have noget imod en mindre Forandring, f. Eks. at Beløbet kunde nedsettes til 10 Øre. I øvrigt skal jeg ikke udtale mig videre, men anmode det høje Ting om at tage velbilligt paa Loven. Jeg er overbevist om, at det rundt omkring i Landkommunerne, i ethvert Tilfælde paa mange Steder, vil blive modtaget med Velvilje.

Breinholt: Jeg kan saa overmaade godt forstaa, ja, hvad mere er, sympatisere med det Syn, som det ærede 1ste Medlem for 9de Kres (Mourier-Petersen) og 3dje Medlem for 6te Kres (Ahlfeldt-Laurvig) ifølge deres Udtalelser egentlig havde. Dette ideelle Syn kan jeg saa godt forstaa og sympatisere med, og de Herrer vilde, hvis de havde lagt Mærke til mine Begyndelsesord, ogsaa vide, at jeg straks udtalte, at hvis dette Lovforslag havde foreligget for mig for nogle Aar tilbage, vilde mit Blik have været et andet paa det. De Herrer udtalte imidlertid, at her forelaa et Brud paa Princippet, det Princip nemlig, at Sogneraadsformandens Bestilling skulde være en Urespost, ulønnet Urespost. Ja, hvis det var saa, saa vare vi jo fuldt enige. Men desværre, det er ikke et Brud paa Princippet, der nu foreligger ved dette Lovforslag. Nej, Princippet er brudt for længe siden. Dette Princip er ikke holdt, det er brudt det hele Land over. Der er intet Amtsråd, der ikke har bevilget endogsaa meget store Medhjælpssummer rundt omkring. Jeg skal blot nævne, at f. Eks. Frederiksborg Amtsråd har givet carte blanche til Sogneraadene, at de, uden at de behøve at ansøge derom, kunne give indtil 50 Øre pr. Td. Hartkorn. Hvis vi tage samme Beregning som de Herrer og regne 1000 Mennesker i en Kommune, vil der omtrent være 300 Td. Hartkorn, og det bliver akkurat den samme Sum af 150 Kr. i dette Tilfælde; overhovedet er Gennemsnittet af Indbyggertallet i samtlige Kommuner 1357 Mennesker. Summen bliver da 203 Kr. 55 Øre for hver Kommune, der har dette Indbyggerantal. Der er saaledes ikke Tale om saa ganste overordentlige Udgifter. Altsaa her er efter min Mening ikke Tale om Brud paa et Princip, thi det er for længe siden brudt over det ganste Land, men hvad der her er Tale om, er, at man søger at tilvejebringe Ensartethed, Lighed over det ganste Land, saa at Forholdet det ene Sted bliver som

det andet, og at man samtidig undgaar en hel Del Formaliteter, der kun gøre Besvær for Sogneraadene, Besvær for Formændene og Besvær for Amtsrådene, idet der kommer Andragender der ind. At der derfor er Trang til at frigøre sig for dette Besvær, viser sig ogsaa deri, at mangfoldige Amtsråd netop have givet carte blanche; indtil et vist Beløb behøve Sogneraadene ikke at andrage om. Der er jo, det kan ikke nægtes, mange Steder en stor Vanfælgighed ved at finde Formænd for Sogneraadene efter det uhyre Arbejde, der er blevet læstet paa dem; man ved, at der endogsaa benyttes drastiske Midler til at undgaa Formandsbestillingen; man driver det endog saa vidt, at man flytter ud af Sognet; man har set Løgeattester om Svagthed, man stiller sig endog selv blot, siger, at man ikke kan skrive, kort sagt, der er mange Vanfælgigheder. Men det allerværste, som allerede andre ærede Talere have fremhævet, den største Ulempe, og meget stor kommunal Ulempe, er den, at saa godt som ingen Sogneraadsformand — for det er et byrdefuldt Hverv, der nu paahviler ham — har Tilbøjelighed til at beholde Stillingen længere end den tvungne Tid, nemlig 3 Aar. Naar han rigtig er kommen ind i Forretningerne, saaledes at han kan lede dem, saa vil han ikke være det længere, saa kommer der en Begynder igen. Jeg tror, at det i Virkeligheden er af stor Bigtighed for den hele kommunale Styrelse, at der bliver bragt mere Stabilitet ind, og jeg gentager atter og atter over for de 2 ærede Medlemmer for 9de og 6te Kres (Mourier-Petersen og Ahlfeldt-Laurvig) at hvis her var Tale om Brud paa Princippet, stod jeg fuldstændig paa deres Side, men da der i Virkeligheden ikke er Tale om dette, men da der kun er Tale om, at det allerede brugte Princip bringes til Ensartethed, tror jeg ogsaa, at de ærede Herrer ville kunne se Sagen fra samme Synspunkt. — Der er et andet Synspunkt, hvori jeg er fuldstændig enig med det ærede 1ste Medlem for 9de Kres (Mourier-Petersen), og som er blevet stærkt udtalt, nemlig, at jeg finder at denne Sag bør underkastes en nøjere Prøvelse i Landstinget, at den ikke skal gaa ligefrem igennem, men naar en saadan Prøvelse foretages, tror jeg ogsaa, man fra alle Sider vil kunne berolige sig dermed. Hermed vil jeg slutte.

J. C. Sørensen: Hvis her var Spørgsmaal om at indføre en ny Afgift for Kommunerne, saa vilde jeg ogsaa have meget stor Betænelighed ved at anbefale dette Lovforslag, men det, her er Spørgsmaal